

מכתבים

אינו תחת חסותם. עם האפיונה המתאימה הגעתי לראשון. שם קיבל אותי פקיד ב' צעקות וגידופים ואמר, כי בראשון יש מס' פיק מובטלים, ואינו יכול להעסיק נערים מרמלה.
הוא שלחני ללישכה ברמלה. ברמלה שול-חיים אותי בחורה לראשון.
שמואל מנדרבאום, רמלה

הוא הלך בשדות
לא איכפת לי על הקיצורים וההשמטות במכתבי למערכת (העולם הזה 1616). אך בכותרת לתמונה אבקש להכניס תיקון. שמה המלא של התמונה אשר פירסמתי

(המשך מעמוד 3)
החוב של גיסי הורה לפועלים שלו להרים את המצבות.
זהו סיכסוך כספי מבוטל בין הקבלן ובין גיסי, ובשל כך פגע אליעזר פרנס ב' מתים ובחיים כאחת.

פנינו למשטרה. נידת משטרה עלתה להר המנוחות, והשוטרים ראו את הנעשה. הם גבו עדות בנדון, ולאחר כמה ימים הודיעה לנו המשטרה בכתב, כי אינה מוצאת לנכון להעמיד את מחלל-הקודש לדין, ואנו רשאים לתבעו לדין אם רצוננו בכך.
זכיה מזרחי, ירושלים

המכחיש התוקפן

תחת הכותרת „נחניה — הפושעים ה' לאומיים“ פירסם העולם הזה (1612) בשמי דברים שלא היו ולא נבראו. הריני מצהיר ב' זה, שלא נתתי כל ראיון לכתבכם, ו' ממילא לא אמרתי את הדברים שיו' חסו לי.

יוסף אהרוני, נתניה

אהרוני

● זכרונו של הקורא אהרוני לקוי. הוא רואיין עליידי כתב העולם הזה וצולם עליידי צלם-המערכת על החוף בשעת-הראיון. יתר-על-כן, שבוע לאחר מכן, עת שהו הצלם והכתב שוב בנתניה, תקף אותם אהרוני באגרופיו, על שפירסמו ראיון זה. תלונה על תקיפה הוגשה למשטרה.

הפגרום בירושלים

קראתי בשער העולם הזה (1616) את המילה „פגרום“. אוי לעיניי שכן רואתי! עיתון שקורה לעצמו ישראלי כותב „פג' רום!“

איפה כתבתם על פגרומים שרוסייה ימ"ש עושה בצ'כיה?

פנחס שיקנא

● התגובה לליל-הירימונים היתה פוג' רום. אשר לעמדת העולם הזה לגבי מאורעות צ'כיה — ראה גליון זה.

השחתת הירקון

הירקון, שהיה לפנינו פינת-חמד, הפך לביוב. השבוע טילתי לאורכו, והודעונית שנית מהליכלוך, הירוקת והצחנה — ומעל לכל ממראה אלפי דגים קטנים וגדולים ש' צפו מתים.

תופעה זו מהווה, בעיקר, מיפגע בריאוי-תי חמור.

סגן אורי צינוביץ

● עלייטוד מכתבו של הקורא צינוביץ הגיש אורי אבנרי בכנסת שאלות לשרי הבריאות והפנים — שטרס קיבל תשובתן.

הפלייה אנטי-ישראלית

הנני ימאי המפליג על אונייה השייכת לחברת קרוז הגרמנית. אנו מובלים עופ' רות-ברזל. בחודש יוני '68 הגענו לגמל מומס, שבאנגולה.

להפתעתנו הרבה, אסרו על הישראלים לרדת לחוף. לא ניתנה כל סיבה. יתר ה' ימאים הצטרפו אלינו, לאות סולידאריות, ו' לא ירדו אף הם.

היתכן שיחרימו אותנו, ישפילו אותנו, ואנו נחריש? לא די לנו באירופה המיוזר' חית? גם באפריקה נהגים כך? נשמח מאד לתשובת הגורמים המוסמכים. א. ברוזובסקי, אנטוורפן

קריאת הצלה

אני נער בן 17, בוגר בית-ספר מיקצועי עמל ברמלה. מכתבי זה הוא תקווה אחרונה למצבי המיואש.

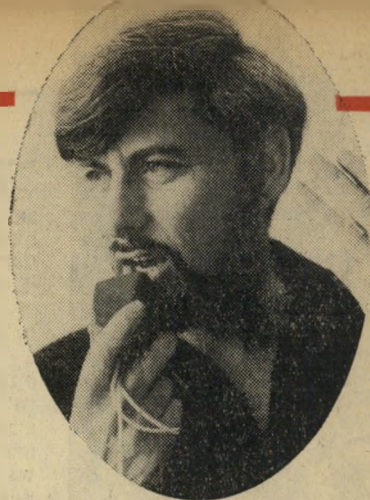
מנדרבאום

לא מזמן גמרתי את חוקלמודי, ו' מאחר שנתורה לי כשנה עד לגיוסי, פניתי ללישכת-ה' עבודה לנוער ברמי לה וביקשתי עבודה. עברו חודשיים מאז ועד היום אני מובטל. לא מזמן הזדמן לי קרוב ש' היה מעוניין לקחת' ני לעבודתו. קרובי עובד בב"ס זבא. התנאי היה — אישור מלישכת העבודה. פניתי ללישכת-העבודה ברמלה, והם הפניו אותי לראשון-לציון, בטענה כי מקום-העבודה

היכל החרבות

יום ה' 5.9.68

8.30 בערב

חיכ אורי אבנרי מראיין

עדי ראייה מצ'כיה

וכן:

שר המשטרה

אליהו ששון

שר-הבטחון הירדני לשעבר

אנוור נוסייבה

חברת הכנסת

שולמית אלוני

ואישים בחדשות

בתוכנית האמנותית:

שושנה דמארי

להקת איבו מביאפרה

„האריות“ — להקת-קצב

אלכסנדרה ועודד * גדי אילון

פיזמוני המחזה „את ואני והמלחמה הבאה“

תצוגת אופנה של דגמי חורף וסתיו של מיפעלי „אלד“

כרטיסים ב„רוקוקו“ וביתר המשרדים בעיר

(ייתכנו שינויים והוספות כרגע האחרון)

תומרקין

התמונה

היה דיוקנו של האמן כהוא הלך בשדות. היא מוקדשת לעסקנים שעליהם דיברתי ב' מכתבי, זאת אומרת לכל אנשי-העטויה-רוח הגשכחים, שחזרו לזירה הפוליטית בשנה האחרונה.

יגאל תומרקין, תל-אביב

איש השנה

עם התקרב החגים אני מציעה כאיש ה' שנה של העולם הזה את ד"ר בארנאר, ש' נתן לב חודש לעולם העייף הזה.

שזרה כרגר, ראשון-לציון

... ללא ספק: איש המילואים, המקדיש עשירית מחייו (40 יום בשנה) לביצור גבור לות המולדת.

רבי"ט יצחק, אישם

אלה אנשי השנה שלי: מדיניות — פנחס ספיר, שהיה לו דם לעזוב את האוצר; איש העולם — אלכסנדר דובצ'ק; רפואה — ד"ר שיבא, מנהל ביה"ח תל-השומר; מסיקה — דויד קריבושי; אישה-שנה — דני כהן-בנדיט, שנתן משמעות חדשה למילה „מהפכה“.

רפי זק, תל-אביב

שיטות הבחירות

תוכנית-יוסף לשינוי שיטת הבחירות (העולם הזה 1611) מזכירה לי כיצד התחברו ביחד המפלגה הדמוקראטית, המפלגה ה' רפובליקאית והמפלגה הליבראלית-המקומית של ניו-יורק כדי להציג יחדיו מועמד ש' הביס, בקושי, את האורי אבנרי האמריקאי — ויסו מארקאנטוניו.

ויסו ייצג שנים רבות את ניו-יורק בבית-הניבחרים של אמריקה. הוא ייצג את העם הפשוט של שנות ה-30 וה-40.

חיותי בשנים ההן באמריקה, והייתי פעיל בתנועה לשיוויון הזכויות, שעוד לא היתה מקובלת. זכינו לשמות-גנאי רבים. ב'1950 עליתי ארצה.

משה ברעמי, תל-אביב

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את הצלומיהם למכתבים.